

wiadomości bieżące

- KU NIEPODLEGŁOŚCI -

PISMO SZEREGOWYCH CZŁONKÓW SOLIDARNOSCI

Nr 133, 22.04 - 5.05.1905 r.

12 MAJA - 65. ROCZNICA URODZIN JANA PAWŁA II.

W dniu wspaniałych i tak szczęśliwych dla nas urodzin łączymy się z Ojcem Świętym i przesyłamy Mu nasze najserdeczniejsze życzenia. Słowa, które w związku z rocznicą urodzin Jana Pawła II pragniemy podkreślić, to szczególna prośba o powszechne obdarowanie naszego narodu 3 cnotami: Wiara, Nadzieja i Miłość. Wierzymy, że Syn Narodu Polskiego zasiadający na Stolicy Apostolskiej jest "Znakiem Czasu", że zestawiamy nam i całemu światu przez Opatrzność Bożą, że "Znaku" tego nie przesłupimy i potrafiemy właściwie go wypełnić. Nadzieja to nasza ufność i otucha, to zaufanie do Papieża i tych przywódców, którym On udziela swego błogosławieństwa. Miłość nasza do Boga i Ojczyzny wymaga ofiarności, poprawy moralnej i wytrwałej walki ze złem przez dobre uczynki, przez ciągłe wyzwywanie się lęków, które saturują miłość swoim jadem i stanowią główną siłę zniewalającą oraz poniżającą godność Człowieka. Niech więc Wiara, Nadzieja i Miłość skutecznie przybliży dzień narodowego zmartwychwstania do niepodległego bytu w pokoju i sprawiedliwości. My wszyscy pamiętajmy w tym dniu szczególnie o modlitwie uczestniczącej w miarę możliwości we Mszy św. w intencji zdrowia Jana Pawła II, pomyślnej i owocnej pracy duszpasterskiej dla jedności chrześcijan, Jego skutecznych wysiłków na rzecz praw człowieka i obywatela, praworządności i wolności, na rzecz sprawy Polaków. Przede wszystkim módlmy się, aby Bóg Ojciec, Syn Jezus Chrystus i Duch Święty - Bóg w Trójcy Jedyny wspomagał Swego Sługę, który z racji następstwa na Stolicy Piotrowej dzierży tu na ziemi klucze Królestwa Niebieskiego - w prowadzeniu nas chrześcijan - katolików drogą właściwą do życia wiecznego w Bogu i z Bogiem, aby i On, Jan Paweł II zasłużył sobie na naradę Pana.

Dla siebie z tej okazji prosimy Boga o wnikliwie i prawidłowe poznanie nauki Jezusa Chrystusa, przekazywanej nam przez Jana Pawła II i o stosowanie się do niej w naszym życiu, postępowaniu, działalności. Przekazujemy też z tej okazji powszechne życzenia, pozdrowienia, poczucie jedności i solidarności z Janem Pawłem II w formie listów i telegramów - bądź zbiorowych, bądź rodzinnych i indywidualnych.

REDAKCJA

14 MAJA - DNIEM MŁODZIEŻY.

14 maja mija kolejna, druga rocznica śmierci GRZEGORZA PRZEMYSKA. Jego śmierć pozostanie na zawsze dla nas zbrodniczym aktem "władzy" wobec młodego pokolenia. Zwracamy się do wszystkich ugrupowań młodzieżowych, do wszystkich niezależnych organizacji o poparcie, aby dzień 14. maja stał się DNIEM MŁODZIEŻY. Tego rodzaju święto jest nam bardzo potrzebne, tak samo jak 1 Maj potrzebny jest robotnikom. Geneza powstania Dnia Młodzieży byłaby podobna do powstania idei święta ludzi pracy. Obydwa święta zrodziła krew niewinnych ofiar. Chcemy, aby ten dzień - 14 Maj - stał się dniem solidarności i pamięci o tych wszystkich, którzy oddali swoje młode życie w imię wolności i sprawiedliwości. Jeszcze raz zwracamy się z gorącym apelem do wszystkich o poparcie tej inicjatywy. Pamiętajmy - 14 Maja - Dniem Młodzieży.

PNOM/Polska Niezależna Organizacja Młodzieży/
MKO/Międzyszkolny Komitet Oporu/, IMPOLS.

WIEŹNIOWIE POLITYCZNI Z REGIONU DOLNY ŚLĄSK.

"Śród różnych form nasilających się represji dramatycznie wzrasta liczba osób więzionych. Publikujemy poniżej niepełną listę tych przedstawicieli naszego regionu, którzy potrzebują naszej pomocy pod ciągłym aktualnym hasłem: UWP - Uwolnić Więźniów Politycznych: 1. Władysław Fraszyniuk, 2. Piotr Pasur, 3. Bogdan Dariusz, 4. Stanisław Joruciński, 5. Wacław Durz, 6. Józef Falczyński, 7. Zbigniew Karzewski, 8. Mirosław Kłedecki, 9. Jan Kadej, 10. Sławomir Niecko, 11. Andrzej Pokorski, 12. Zbigniew Slika, 13. Dominik Szymański, 14. Roman Tomkiewicz, 15. Marek Wiatrak, 16. 16. Stanisław Zabielski.

WSKRZESICIEL NIEPODLEGŁOŚCI - NAJWAŻNIEJSZEJ SPRAWY POLAKÓW.

12 maja 1885 r. mija 50 lat od śmierci Józefa Piłsudskiego. Zdecydowana większość Polaków uznaje Piłsudskiego za najwybitniejszego i najbardziej zasłużonego polityka I połowy XX wieku. Również najbardziej zacietrzewieni przeciwnicy Piłsudskiego nie kwestionowali nigdy i nie kwestionują obecnie, że był on wybitnym politykiem.

Staranne patriotyczne wychowanie w wielodzietnej rodzinie szlacheckiej na Litwie, średnie, niemal przeciętne wyniki klasycznego gimnazjum rosyjskiego w Wilnie, rok studiów medycznych na uniwersytecie w Charkowie, 5 lat zesłania syberyjskiego i pół roku więzienia, pierwsza miłość i pierwsze próby twórczości literackiej - z takim kapitałem /1895 r./ wystartował P. jako 25-letni człowiek do działalności w organizowanej właśnie Polskiej Partii Socjalistycznej. Do kapitału tego dawał trzeba, jako wartość szczególną, stosunek P. do Powstania Styczniowego. W PPS P. od początku, z największą stanowczością i gorliwością, pilnował jednej sprawy - utrzymywania w programie walki o niepodległość.

Pojęcie Ojczyzny od najmłodszych lat kojarzył P. z pojęciem Niepodległej Rzeczypospolitej. Jak można to pogodzić z socjalizmem? Czy i w jakim stopniu był P. socjalistą? Zasadnicza trudność prawidłowej odpowiedzi na postawione wyżej pytanie polega na niejednoznaczności pojęcia "socjalizm". Podstawowe w tej sprawie fakty streszczają się w tym, że sam P. nazywał siebie "socjalistą", że ponad 20 lat /od 1895 do 1914/ działał w najwyższych władzach PPS, że na pewno szczerze akceptował i głosił socjalistyczne hasła sprawiedliwości społecznej. Faktem jest jednak także i to, że P. bardzo konsekwentnie kwestionował wiele tez uznawanych przez socjalistów za prawdy fundamentalne. "Abstrakcyjna logika Parkera oraz panowanie tworu nad enkwikiem nie pasowało do mego mózgu" - pisał P. w broszurze "Jak zostać socjalistą". Dziejstwa ludzkości nie są dziejami walk klasowych, a sprawy bytowe i placowe nie odgrywają aż takiej roli, jak głósza to doktrynerzy. Wierność i osobista bezinteresowność, wytrwałość i niezłomność, siła woli, wszechstronna wiedza i szlachetność przenikliwego oceniania rzeczywistości, a wreszcie genialność, graniczące z jaanowidzstwem przewidywanie przyszłości oraz trafność w podejmowaniu decyzji - uczyniły z P. opatrznościowego dla Polski męża stanu i wodza, który w 1918 r. mógł niepodległość Polski nie tylko ogłosić, ale bronić jej. W 1914 r., gdy rozpoczynał czyn 6 sierpnia, P. miał prawo liczyć, że Polacy nie dadzą się wciągnąć do obcych armii, że na wezwanie dostarczą kadrom strzeleckim co najmniej 100 tys. ochotników, Rachuby te zawiódły. Dalszy przebieg i wojny wykazał, że była to tylko porażka. Czyn 6 sierpnia zastąpiony został organizacją Legionów Polaków, powstających pod egidą Naczelnego Komitetu Narodowego. Formalnie był P. tylko dowódcą jednej z 3 brygad legionowych, ale moralnie był Komendantem wszystkich legionistów. Wróćcie, gdy Legiony nabrały pełnego rozmachu, gdy nastąpiło uciążliwe wypędzenie Rosjan z Warszawy /sierpień 1915 r./ P. nakazuje sabotować werbunek do Legionów. Wraca do punktu wyjścia - do założenia ruchu strzeleckiego, do koncepcji czynu 6 sierpnia. Rolą wiodącą w polskich dążeniach niepodległościowych przejmując od tego czasu Polska Organizacja Wojskowa. Nie mogło być się bez ofiar. Arystowania nie omiły także najbliższych współpracowników Komendanta i Brygady. Jesienią 1915 r. Niemcy internowali w Lubaniu Śl. Aleksandrę Szczerbińską - przyszłą żonę Karłowicza. Nie szczędzono P. wielu innych szkwań osobistych, realizowanych także za pośrednictwem innych Polaków. Niemcy widzieli możliwość zwłóknienia swoich sił na "francie wschodnim poprzez napływ Polaków do Legionów. Rozumiał to P. i podjął polską stawkę niepodległościową sądząc utworzenia w Warszawie polskiego ruchu i polskiej administracji. Zgłoszenie dymisji ze stanowiska dowódcy I Brygady Legionów /26.09.1916 r./, a następnie cała lawina tego rodzaju dymisji zgłaszanych przez legionistów z P. oficerów legionowych - to kolejny krok w grze. 5 listopada 1916 r. nastąpiło ogłoszenie dekalracji dwu cesarzy /Wilhelma II - cesarza Niemiec i Franciszka Józefa - cesarza Austrii/ powołującej do życia Królestwo Polskie. W Tymczasowej Radzie Stanu obejmuje P. kierownictwo spraw wojskowych. W lipcu 1917. dowodzi do tzw. "brygady przysięgowej". Odmowa zgody na rotę przysięgi poręczającej oją przysiężkę armii polskiej z niemiecką, doprowadziła do likwidacji Legionów,

A Najbardziej świadomych oficerów i żołnierzy internowano. Wieszoni w Mardeku
/aresztowany został 22 lipca 1917 r./ i wszyscy internowani stali się dla Polaków
i świata symbolem niepodległości wobec gwałtów i przemoc polskiej. Odbudowa niepod-
ległego państwa polskiego sformułowana została przez Prezydenta Stanów Zjednoczo-
nych - Wilsona - jako jeden z 14 warunków pokoju. Niemcy akceptowały te warunki
w dniu 4 listopada 1918 r. prosząc koalicję zachodnią o szczytowanie broni. Prze-
rwianie działań wojennych nastąpiło oficjalnie 11 listopada. Zwolniony kilka dni
wcześniej z internowania P. był już od 10 listopada w "arszawie i rozgrywał osta-
tnią część swojej gry o Polskę Niepodległą". Była to część najtrudniejsza i najbe-
rdziej odpowiedzialna.

W wielu ocenach twierdzi się, że rzeczywiste zasługi P. kończą się właśnie w tym
czasie, bo potem przychodzi władza, która demoralizuje i pauje nawet wielkość.
Piłsudski nie był dyktatorem i zakres swojej władzy świadomie ograniczył. Przy-
czyną wszystkich późniejszych konfliktów P. z Sejmem były przede wszystkim błędy,
wadły i ułomności ówczesnego parlamentarizmu. Ważną ich przyczyną były także róż-
nice programowe, dotyczące m.in. federacyjnej koncepcji Piłsudskiego, a korpora-
cyjnej koncepcji "średnich Demokratów. Dziś już bardziej niż wtedy wiada, że P.
miał rację. Specjalną siłą wielkości i zasług P. jest wojna z Rosją bolszewicką
w latach 1919 - 1920. Najwięcej i najprawdziwiej mówią o P. jego "Pisma - Nowy -
- Rozkazy". Odnajdujemy tam bez panegirycznego patosu i pamphletowej sztyki i nar-
tyrologii, niewoli z Sybiru, i romantykę konspiracji, i lemionowe boje, i odbud-
wę niepodległego państwa, i wyprawy na Wilno oraz Litwę, i zwycięstwo nad bolsze-
wikami, i walkę z Sejmem, i ujarznienie samowoli partyjnej, i trójczony ordr pa-
niędzy wolnością a władzą. Nie bez znaczenia jest to fakt, że Piłsudski był nie
tylko genialnym politykiem i wojskowym, ale także wybitnym historykiem i utale-
nowanym pisarzem. Kultura polska okaleczona jest przez brak wydan "Dzieł zbiero-
wych" Piłsudskiego, przez przemilczenie i fałszowanie informacji o jego życiu,
czynach i myślach". Można jednak i należy wierzyć, że żywotność naszej kultury
upora się z tymi okaleczeniami, a półwiekowy dystans pozwoli ukazać Piłsudskiego
wśród naszych największych postaci, obok Bolesława Chrobrego, Władysława Łokiet-
ka, Władysława Jagiełły, Stefana Batory i Jana III Sobieskiego. A.I.

/Artykuł znacząco skrócony przez Redakcję.

INFORMACJA O UROCZYSTOŚCIACH 50 ROCZNICY ŚMIERCI JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO.

1. 5 Maja - odsłonięcie tablicy pamiątkowej w kościele św. Piotra i Pawła w Legnicy.
2. 12 Maja - odsłonięcie tablic w kościołach wrocławskich.
3. Sesja naukowa w Krakowie.
4. 18 Maja - składanie ziemi na Kopcu Józefa Piłsudskiego w Krakowie.
5. Maza św. na Wawelu w Krakowie z udziałem delegacji z całej Polski.

PROTEST GŁODOWY W SANKTUARIUM MARYJNYM W GŁOGOWCU k/KUTNA.

Prowadzony jest jako kontynuacja protestu rozpoczętego 19.02.br. w kościele Narze-
dzenia Najświętszej Marii Panny w Krakowie - Bieżanowie. Również kościół w Głogo-
wcu jest p.w. NMP, gotycko-renesansowy z XVI w. Sanktuarium maryjnym czyni go ob-
raz Matki Bożej z XVIII w., koronowany w 1975r. Uczestnicy głodówki w Głogowcu
k/Kutna piszą "DO WIĘZNIÓW POLITYCZNYCH W POLSCE" /fragmenty/:

"My, prowadzący protest głodowy w Sanktuarium Maryjnym w Głogowcu k/Kutna pra-
gniemy Was poinformować, że od Dnia Zmartwychwstania Jezusa Ukrzyżowanego trwa
bestermiowy, pokojowy protest głodowy zapoczątkowany przez grupę członków NSZZ
"Solidarność" regionów północnego i kutnowskiego jako kontynuacja głodówki prowa-
dzonej w kościele w Bieżanowie Starym k/Krakowa. Głodówka nasza jest protestem
przeciwko bezprawnemu uwięzieniu przywódców i działaczy NSZZ "Solidarność", prze-
ciwko represjonowaniu działaczy opozycji demokratycznej, przeciwko fizycznemu
niszczeniu siłą, gwałtem i terrorem nieugiętego, pragnącego wolności, niepodleg-
łości i suwerenności ducha Narodu Polskiego, którego "y uosabiacie.
Wiedacie, że pamiętamy o Was, pamiętamy, że to Wy reprezentujecie nasze pragnie-
nia i są nas cierpiecie. Jesteście szczerzy i sumienni Narodu. Dlatego nie godziny
się z bezprawnym przetrzymywaniem Was w więzieniu, żądamy wypuszczenia Was zra-
krat, domagamy się przywrócenia Was Narodowi, byście mogli prowadzić nas do poko-
jowej walki o szczytne ideały "Solidarność" i opozycji demokratycznej.
Głodujemy także w intencji obrony Kościoła i duchowieństwa katolickiego przed
atakami władz PRL i ich siepaczy w ramach perfidnej kampanii szkolenia Kościoła-
wi, oskalowaniu go, dążeniu do wyizolowania go ze społeczeństwa, w proteście
przeciwko brutalnym, fizycznym ciocom zadawanym naszym kapłanom, przewodnikom
naszych dusz i sumień.

Kościół katolicki był i jest dziś dla nas azylem niezależności, prawdy i -oral-
ności, gwarantem ciągłości dążeń Polaków do suwerenności.

Będziemy więc trwać niezmiennie w obronie Kościoła katolickiego, prawa do niezakłóconych praktyk religijnych. Maszyną głodowania manifestujemy postawę ludzi, którzy na miarę swych możliwości chronić będą najdroższe wartości narodowe. es-Do sobażenia na wolności!

Głodujący: Alicja Jadczak-Płock, Jan Ignaczewski-Płock, Lucyna Łysio-Kutno, Rebert Kalota-Płock, Teresa Piechocka-Płock, Krzysztof Kowalski-Płock, Henryka Weibach-Płock, Lech Kopeć-Gostynin, Andrzej Bębenek-Kraków, Stanisław Łapuszek-Kraków, Jan Chmielowski-Płock, Jacek Pawłowicz-Płock, Marian Drzyżdżik-Kraków, Jacek Tomczak-Płock, Grzegorz Falkowski-Płock, Tadeusz Wawrzyńczak-Kutno, Grzegorz Górnikiewicz-Płock, Tadeusz Zieliński-Płock.

Głogowiec, anno domini 1985, dnia 17 kwietnia.

Zachęcamy Wrocławian i Dolnoślązaków do przyłączenia się do tego protestu w Głogowcu, zgodnie z zasadami "Ruchu Pokojowego Protestu" proklamowanego 2 kwietnia w Krakowie zwłaszcza, że jak na razie uniemożliwiona została inicjatywa protestu głodowego we Wrocławiu. Do Głogowca najlepsze połączenia PKP to: 5,35 z Wrocławia do Poznania, 10,40 z Poznania do Kutna, skąd liczne autobusy PKS lub pociąg o 15,35. Z Kutna do Głogowca jest 7 km.

WIADOMOŚCI.

W dniach 11 - 13 kwietnia br. złożył oficjalną wizytę państwową w Polsce minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Geoffrey Howe. Dn. 12 kwietnia spotkał się on z 5 działaczami "Solidarności" i opozycji: Tadeuszem Mazowieckim, Januszem Onyszkiewiczem, Stefanem Bratkowskim, Krzysztofem Kowalskim, Bronisławem Góreckim. Dn. 13 kwietnia min. Howe skłócił kwiaty na grobie śp. ks. Jerzego Popiełuszki i spotkał się z Prymasem Józefem Glempem. xx 13 kwietnia aresztowany został w Warszawie Sławomir Bialecki - publicysta polityczny opozycji. xx Przekazała do Sądu akt oskarżenia przeciwko Wł. Frasyniukowi, B. Lisowi i A. Michnikowi. Oskarża się ich o przynależność i kierowanie niezależnym Związkiem oraz o próby wniekania niepokojów. xx 19 kwietnia przed Sądem Najwyższym oraz rozpoczęła się rozprawa rewidyjna morderców śp. ks. J. Popiełuszki. Obrońcy wysłupędują o ponowy proces w celu zmniejszenia rzekomo zbyt wysokich wyroków, jakie mordercy otrzymali w Toruniu. xx W Garwolinie 18 kwietnia odbyło się uroczyste sromadzenie religijne w rocznicę walki o krzyże w zespole szkół zawodowych w Miętnem. Masę św. celebrował ks. biskup Mazur. Została wmurowana tablica pamiątkowa w jednej z kolumn kościoła, w której umieszczono krzyże usunięte ze szkół. Przybyły liczne delegacje z Warszawy. xx 21 kwietnia Lech Wałęsa w kościele św. Brygidy w Gdańsku zapowiedział, że zamierza poprowadzić w Gdańsku niezależny puchód 1-Majowy. xx 23 kwietnia - w dniu imienin ks. Jerzego w kościele św. Stanisława Kostki Warszawa - Żolibórz przy grobie śp. ks. J. Popiełuszki odbyło się sromadzenie religijno-patriotyczne kapłanów z całej Polski /przybyło około 400 kapłanów/ i licznie obecnych wiernych dla oddania Hołdu, Cści i Pamięci męcennikowi Polaki Współczesnej. Mazy św. przewodniczył i homilię wygłosił ks. biskup Władysław Huziołek. Obecna była matka i brat ks. Jerzego. List do uczestników skierował Prymas Józef Glemp.

Dotkujemy: TOBI- S - 1000

Redaguje Zespół. Wydaje Agencja Informacyjna Solidarności Waleczącej.

MSZA SW. 14 MAJA 85r. o godz. 18⁰⁰ w Kościele Św. Klara, al. Pracy we Wrocławiu. Intencje: 2 rocznica śmierci Grzegorza Przenyka, uwolnienie B. Dariusza, Br. Doradzkiego, D. Szymańskiego, pomysłność tegorocznych maturzystów oraz całej szkolnej, studenckiej i pracującej Wrocławia i okolic. Przyniesienie kwiatów i świec, zół pod krzyżem Świętego Józefa. Miej na sobie jakiś znak uczestnictwa w tej pierwszej Majówce pierwszego DNIA MŁODZIEŻY. /za: Wzrostek nr kw/maj/